DANES

inski problemi

zaradoksalno: prav v Šarm el Šejku, ki je v soboinonim za teroristično nasilje, sta izraelski premii palestinski predsednik Mahmud Abas pred dobrii položila temeljni kamen morebimega premirja v o premirje je na presenečenje vseh večinoma vzdrte incidenti nenelmo vrstilt. Tudi zadnji, včerajinji i zakonskega para na območju Gaze, k miru goto-

ti premier Šaron je - še zlasti po nedavnem obižavne sekretarke Condoleezze Rice - trdno odlonačrta za dosego miru v Izraelu doseže. Umik žicev z območja Gaze je prva točka tega njegovega shće ne pomisli, da je Šaron naenkrat postal radoincev in jim vrača okupirano ozemlje. Nasprotno, še zelo živ, toda prav ta vojaška logika mu pravi, v Gazi popoln nesmisel. Za varnost kakih osem timora namreć skrbeti desekrat toliko vojakov, to zega, tudi za bogati Izrael velik strošek.

je Šaron z unikom, ki naj bi se pričel čez tri nuhi na en mah. Najprej je sprostil vojaške sile, zel žogico palestinskemu predsedniku Abasu: mi ili, vi pa morate razorožiti palestinske skrajneže, basu. In s tem je oslabil Abasov že tako šibak poinci. Kajti vez minuli teden so se vrstili spopadi e, vendar tokrat niso streljali Izraelci, temveč so padali med seboj. Njegov veliki politični nasprotnje Hamas, se precej požvižga na predsednikova zinik. In tako palestinskim oblastem res ne preoot da se udarijo na nož s političnimi nasprotniki rožje.

ned Hamasom in preostalimi palestinskimi politi bodo verjetno odločilnega pomena za dosego v Izraelu, Gibanje Hamas je med Palestinci vse saj je Fatah, sedanje gibanje na oblasti, držal egov večni predsednik Jaser Arafat. Toda po njebijenost Fataha vztrajno pada, veča po se tistim titčnim grupacijam, ki v svojih programih za norivolile v mir z Izraelom. Ali pa postavljajo ceno v nerealna.

raelci umaknili z območja Gaze in iz štirih naseli bregu, bo imel Mahmud Abas resno težavo. Sanednarodni shapnosti dokazoval, da je storil vse e pa ta ne bo zavladal, bo vso krivko zvračal na precej upočasnil predvideni umik z Zahodnega vsem druga zgodba. Vojislav Bercko

wičeva o slovensko-hrvaških odnosih

anje skupne ribiške ije?

ter Dimitrii to na Otočcu legico Kolinvič. Ministra srečanju poevanju skupe in hrvaške incidentom repih za njeo izvajanju inem promeiops), o povena Muri pri vanju Hrvaša, so sporočimanjega mi-

Slovenije in anju, ki so se ivna sekretartev obeh drlido Biščevič h držav, potribeh držav za ih odnosov in a mimo in negospodarskih am območju. bosta držante še naprej sem dogovovnosti, da se liali. Pri tem eles pri ure-

jave o izogi-

sta jo vladi

dosledno izvajanje sporazuma, kar bo pripomoglo h krepitvi medsebojnega zaupanja in sodelovanja. Hrvaška stran je slovensko obvestila, da bo v pribodnjem tednu posredovala pripombe na izvedbena pravila Evropske komisije glede ribolova po Sopsu, da se pospeši njihovo sprejetje. Obe strani tudi razmišljata o možnosti oblikovanja skupne ribiške inšpekcije.

Zunanja ministra sta po navedbah MZZ govorila tudi o povezovalnih projektih na Muri pri Hotizi. Pohvalila sta dosedanje delo in pogovore ministrov za promet obeh držav ter se glede mostu zavzela za iskanje celovite in evropske rešitve, ki bo zadovoljevala potrebe lokalnega prebivalstva obeh strani. Na srečanju je bilo tudi dogovorjeno, da se obnovljeni slovenski brod Hotiza, če so bile tehnične pomanjkljivosti odpravljene, vme na prvotno mesto in obesi na vlečno vrv. kjer bo naprej opravljal svojo povezovalno funkcijo.

Ministra sosednjih držav sta se še zavzela za pospešitev postopka ratifikacije sporazuma o izoglbanju dvojnega obdavčevanja, ki je bil podpisan na Brionih 10. junija.

Rupel je hrvaški strani tudi predstavil prizadevanja Slovenije, da se vprašanje širitve EU ohrani visoko na dnevnem redu unije, Slovenija si želi, da bi Hrvaška LDS za zaščito Draga Kosa, ki je nezakonito nadzoroval novinarja, pripravlja celo referendum

Semetova jo je dobro odnesla

Možje postave Semetove niso zasliševali, ji premetali stanovanja in prostorov, v katerih dela, še nadzora telefona menda ni bilo

Policijsko ukvarjanje z novinarko Pop TV Damjano Seme ni neobičajno za Slovenijo. Sprožil ga je poslanec Franc Kangler (SLS), ki je za zaprtimi vrati v zadnjem letu velikokrat ponovil vprašanje, ali niso iz policije v medije prehitro ušli podatki o preiskavi v Celju, kar bi lahko škodovalo dobremu imenu župana Bojana Śrota (SLS). Policija je naredila analizo, kako Semetova zbira podatke, ni pa znakov, da bi možje postave preverili, s kom in kaj se pogovarja po telefonu, niso je zasledovali, je zaslišali ali ji premetali stanovanja in prostorov, v katerih dela. Kar se je v zadnjem desetletju novinarjem dogajalo. Zapečatena je bila, pri preiskavi dela Blaža Zgage, celo pisarna ljubljanskega dopisništva Večera.

Pravni temelj nadziranja novinarjev

Pravica policije in države nadzorovati mediji in novinarje izvira iz totalitarne preteklosti, v kateri so mediji veljali za del oblasti in bili zato zavezani varovati njene skrivnosti. Še v rajnki Jugoslaviji (konec 80-ih let) so pravni red spremenili in novinarie odvezali kazenske odgovornosti za varovanje policijskih, državnih, partijskih in drugih skrivnosti. A so bile te totalitame določbe pred desetimi leti, ko je Slovevladala koalicija LDS, SKD, ZLSD, vrnjene v pravni red. Na-men ponovne uzakonitve do-ločb, ko je parlament vodil Herman Rigelnik, po katerih lahko novinarja, ki zapiše državno skrivnost, strpajo v zapor, ni bil, da bi nas zapirali. Mednarodni škandal bi bil prehud. Tega si celo najbolj nedemokratični režimi v mirnem času ne upajo. Omogoča pa nadziranje novinarjev s prisłuškovanji in podobnimi posebnimi metodami in sredstvi in s tem vpliv na njihovo delo. Še posebno zvito je, ker je oblast odgovomost za objavo zaupnosti pripisala kar novinarjem in ne medijskim hišam ali odgovornim urednikom, kar bi bilo sicer logično. Medijska hiša je pač težji nasprotnik. V ZDA je denimo vrhovno sodišče v času vojne v Vietnamu, ko je obrambno ministrstvo tožilo dva časopisa, presodilo, da časopisa smeta objaviti strogo zaupno študijo obrambnega ministrstva o napakah v vojni, ki je scurljala do medijev. Razlaga je bila, da mora zaupnosti varovati vlada in ne časopisje in da imajo, ko gre za časopise, ljudje pravico vedeti.

Zagate z Rancem in Kosom

Najbolj politično eksploziven primer, ko so šle državne službe pri onemogočanju novinarjev predaleč in je vse skupaj opazila tudi javnost, je televizijski vo-

ditelj Tomaž Ranc, ki se mu mora Semetova najverjetneje zahvaliti, da policija ni šla dlje. Z vztrajnostjo in sodnim sporom je namreč dokazal, da policisti niso vsemogočni in da novinar ni brez moči. Hkrati je primer Ranc zanimiy, ker liberalni demokrati v teh dneh zbirajo podpise za referendum, da bi na vrtiu protikorupcijske komisije obdržali Draga Kosa, ki so ga pred volitvami za šefa komisije nastavili kljub ostrim protestom opozicije, ki je opozarjala, da je tudi sodišče ugotovilo, da je vpleten v zlorabo položaja in nezakonit nadzor

Afera se začne na zaslišanju Ranca pred petimi leti, ki je bilo del običajnih pritiskov na medije. Kriminalisti novinarja, če informativni pogovor zavrne, privedejo s silo. Ena od oblik upora je bila, da smo o tem obveščali javnost. V 90-ih letih so televizijci celo posneli, kako so policisti Uroša Slaka, ki prostovoljno ni hotel na zaslišanje, "privedli". Na informativnem pogovoru na vrhuncu afere Vič-Holmec je Kos Rancu pokazal natančno analizo, s kom vse se je Ranc pogovarjal po telefonu. Kar je bila za novinarja eksplozivna informacija, pomenila je, da je Kos lahko razbral, kdo so viri informacij nacionalne televizije, ko so razkrivali zlorabe v aferi Depala vas. Ranc je Kosa vprašal, ali ima odredbo sodnika, da je izpisek pri Mobitelu pridobil. Kos pa odgovoril: "To lahko vedno pridobim, če je treba". Kos je z Rancem slabo naletel, ker novinarja pritisk ni posebno ustrašil, prihodnost pa je naglo pokazala, da si je Kos izpiske telefonskih pogovorov priskrbel prej kot odredbo sodnika in torei zlorabil položaj. Kar je nekoliko sramotno tudi za slovensko pravosodje. Sodniki so očitno bolj za okras, če naknadno izdajajo dovoljenja za nadziranje novinarjev, da bi pokrili nezakonito rav-

Nemarnost v tožilskem sistemu

A prava državna sramota se je šele začela. Takratna šefinja posebne tožilske skupine, ki je proučevala afero Vič-Holmec, Barbara Brezigar, je pripravila ovadbo proti Kosu in enemu njegovih uslužbencev zaradi nezakonitega nadzora novinarja, a sta vladajoči LDS in ZLSD (ob nasprotovanju SLS) za šefinio tožilcev ravno imenovali Zdenko-Cerar (kasneje pravosodna ministrica v vladi Antona Ropa), ki je Brezigarjevi primer naglo odvzela in ga predala šefu ljub-ljanskega tožilstva Gorazdu Fišerju, ta pa je že pripravljeno ovadbo vrgel v koš za smeti. Brezigarjeva je takoj protestno odstopila. V medijih smo takrat pisali, da so Kosa nameravali celo zapo-

Jasmina Detek

Televizijski voditelj Tomaž Ranc je na sodišču dokazal, da so ga nezakonito nadzirali, kar ga bo še stalo.

sliti na ljubljanskem tožilstvu. A tudi Fišer je slabo naletel. Ker ni bil pripravljen preganjati zlorabe v policiji, je postopek prevzel novinar sam. In na sodišču dokazal. da ima prav, in s tem že v prvem koraku osramotil Cerarjevo in Fišerja. Okrožni sodnik v Ljubljani Marko Knop je v sodbi, ko Ranc toži državo, o Fišerievem zavrži zapisal: "vsebinski razlogi sklepa niso popolni niti logični". In razsodil ne le da je Kos podatke o Rancu pridobil brez sodnega naloga, ampak da je bila tudi kasneje pridobljena sodna odločba nezakonita, Rancu pa priso-dil odškodnino v višini 700,000

Račun dobi - Ranc

Ljubljanskega tožilca Fišerja zaradi nemamosti, ker je brez tehtnih razlogov vrgel v koš ovadbo, ki jo je pripravila Brezigarjeva, Cerarjeva ni odstavila. Ga je pa kasneje odneslo, ko se je razvedelo, da na tožilstvu privilegira intimno prijateljico. Primer tožilca Železnika, ki je v Ljubljani spise preprosto nalagal v omaro, ki je javnost pretresel kasneje, glede na toleriranje tožilske nemamosti, ni bil čisto naključje. A z razsodbo sodnika Knopa se pravdanje med Rancem in državo ni končalo. Državni pravobranilec se je pritožil na višje sodišče, ki je letos razveliavilo del Knopove sodbe. S sodbo, pod katero je podpisana predsednica senata Nina Betreto, je ostalo nespomo, da je Kos najprej pridobil podatke, s kom se novinar pogovarja, in si šele kasneje uredil sodno dovoljenje, je pa višje sodišče razveljavilo, da bi bilo kasnejše sodno dovoljenje nezakonito, Rancu odvzelo odškodnino, češ da mu vse skupaj ni škodilo, in mu celo naložilo, da mora plačati lep del sodnih stroškov. Po podatkih z nacionalne televizije so mu tam, ker gre za veliko vsoto, priskočili na pomoč, a bo Ranca finančno prizadelo, saj pomoč hiše država obdavči in bo moral novinar plačati boniteto. Kako bo novinar-

Celjski dopisnici Pop TV Damjani Seme policisti menda niso prisluškovali ali je zasledovali.

ska skupnost kolegu, ki je sam vodil za vse pomemben spor, pomagala, da ne bi bil denamo kaznovan, bomo še spremljali. Ranc skuša sicer še spodbiti to zadnjo sodbo.

Nadzirajo novinarje? Ma, jasno!

Sodni spor je pomemben, ker njem pravosodje odloča, ali imajo državni organi celo brez kakršnegakoli tehtnega razloga pravico nadzirati novinarje. Kar dramatično zmanjša možnosti medijev, da bi nadzorovali oblast, pomeni omejitev svobode tiska in odpravlja predpostavko demokratičnosti politične ure-ditve. V primeru Ranc je bil razlog za policijsko preverjanje novinarja preprost: Kos je skušal zavarovati ugled svojih šefov in samega sebe, da javnost ne bi zvedela za zlorabe, ki so jih zagrešili v aferi Vič-Holmec. Zelo podoben motiv kot v primeru celjskega župana. Za varovanje ugleda slednjega bi po analogiji z ravnanjem Kosa, ki je skušal zavarovati ugled nekdanjega šefa policije Boruta Likarja in vseh ki jih je komisija Bojana Gričaria osumila zlorab (med temi je bil tudi sam), lahko policija čisto mirno preverila tudi izpiske novinarkinih telefonskih pogovorov. Kar sicer zatrjujejo, da niso storili.

Po sodbi višjega sodišča v Ljubljani bi sodnik, ki bi za zavarovanje ugleda politika ali policijskega šefa, dovolil takšno ravnaje policije, sploh ne ravnal nezakonito ali narobe. Država in pravosodje, kot kaže primer, novinarjev, celo če jih očitno nezakonito onemogočajo, ne ščiti. Če pa se kak novinar že spusti v sodnii postopek in dokaže, da je oblast grešila, ga bo sodnik najmanj udaril po žepu. Ugledno službo kršilca Kosa pa bodo nekdanji oblastniki, ki so danes v opoziciji, kot napoveđujejo, branili celo z ljudskim referendumom.

Boste za to in takšno ureditev dali glas?

Peter Jančič

She.

Povprečno 10.406 prostih delovnih mest